

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:
Szinház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

politikai, közgazdasági és társadalmi lapra.

Az első évnegyed folyó hó végével letelvén, felkérjük évnegyedes előfizetőinket megrendeléseik minél előbbi megújítására, hogy a jelen mozgalmas időben lapunkat fennakadás nélkül kézhez kapják.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. — kr.

Fél „ 3 „ — „

Negyed „ 1 „ 50 „

Előfizetésre a postai utalványokat kérjük használni, melyek bérmentesítése csak 5 kr.-ba kerül.

Az előfizetések a „Nemere szerkesztőségéhez“ czim alatt Brassó, nagy-piacz 223 sz. alá küldendők.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Helyzetünk és teendőink.*)

Az országgyűlésről érkező hírek, melyek szerint a balpártnak sikerülend néhány törvény létrejvetelét megakadályozni, némelyeket aggodalommal, másokat örömmel töltönek el, a szerint a minő álláspontot kiki elfoglal. Igaz ugyan, hogy a constitutionalismus néha védtelen tesz ki a többség kénye — kedvének egy különben

*) Szivesen nyitunk tért ezen alkalomszerű és gond dal irt cikkeknek, habár az abban foglalt nézeteket nem mindenben osztjuk. Igen helyén van, hogy a közeledő választásokra épen teendőink vitatásával készüljünk elő.

Szerk.

tiszteletet parancsoló minoritást, és néha ez is azon elkeseredett szándéokra ragadtatja el magát, hogy minden a törvény körén belől található fegyvert felhasználjon hatalmas ellenével szemben. S ily heves összekoecanásoknak alig van alkotmányos gyógyszere, vagy ha léteznék is, annak alkalmazása a legtöbb esetben még veszedelmesebb magánál a bajnál is. Nincs alkotmányos törvényezik, mely a többséget hatalmának fölhasználásában akadályozná, s nem volna más részt tanácsos, a szólásszabadságot az országgyűlésen békóba verni, — mert ez kétélű fegyver, az országgyűlés föllosztatása pedig végső eszköz.

Nem vagyunk hivatva a jelen országgyűlési krisist bírálgatni, de szeretnők, ha annak valódi honszerelem, engedékenység és méltányosság minkét oldalon minél előbb végett vetnének.

Alig levén kilátás, hogy az új választások országgyűlési két főpártunk állásában lényeges változást hozzanak létre, s ennél fogva újból heves vitáknak névzén elébe, melyeknek alig leend nevezetes practicus eredményük: vajjon nem volna-e jó, ha mindkét párt jelesei, fölhangyván egyelőre államjogi vitákkal s kivetkezve eltérő elveik túlszigorúságából, kezet fognának s vállvetve fáradoznának belviszonyaink rendezésében?

A tekintetes szerkesztőség engedelmevel elmondom ebbeli nézeteimet s azt is, hogy mit tartok a jövő országgyűlés és saját fíteendőinknek a közel jövőben.

1) Az Ausztriával történt kiegyezkedést egészen s nagyban el kellene fogadni ezen legfőbb okoknál fogva: az bilateralis contractus levén, a szerződésre lépett felek egyikének nem szabad azt a másik beleegyezése nélkül föloldani a kitűzött idő előtt; ezen kiegyezkedés még csak öt évig levén mindkét félre kötelező, mely idő leteltével reánk nézve kedvezőbb szerződésre léphetünk a birodalom másik felével, — léphetünk akkor, ha addig a drága időt nem vesztegetvén el államjogi kérdésekkel, belviszonyainkat rendezzük, a népnevelés, mivelődés, haderőnk emeléséről s más halaszthatlan reformokról gondoskodunk. Nem tekintve azonban

eme kiegyezkedést valami tökéletesnek, kívánám, hogy addig is, a mig azt törvényes uton reánk nézve kedvező módon megváltoztathatnók, az abban bennfoglalt jónak alapján pénz- és vérügyeinket a lehető legönállóbb lábra állítsuk, ezekben sokkal szabadabban mozoghassunk, mint mostanig.

2) Külpolitikánkat illetőleg egész erőnkől oda kell hatnunk, hogy barátságos viszonyban éljünk a hatalmakkal; jelenleg kivált zilált belviszonyaink folytán igen gyöngék vagyunk, mintsem hogy valamely nagy hatalom előtt félelmes ellenség, vagy pedig igen kívánatos szövetséges lehessünk; épen azért,

a) hogy tőlünk mint ellenségtől rettegenek mind a Spree, mind a Newa partján s bárhol is, és hogy barátságunk után fáradozzék bármelyik nagy hatalom, — épen ezért föl kell használnunk a béke idő minden percét, hogy haderőnket fejlesszük, honvédségünket hazafias szellemben neveljük, és azon színvonalra emeljük a melyen a világ bármelyik katonai testülete áll; egyenlő levén akkor honvédségünk képzettség- és miveltségben a külföldi katonasággal, e fölött azon előnyben fog állani, hogy minden actiójának nagyobb nyomatékot adand a magyarnak még egy nemzettől is eddig utól nem ért oroszlanbátorsága.

b) Pénzviszonyaink jobbrafordulta föltételezi főleg a földmivelés, ipar és kereskedelem ésszerű kezelését és emelését, hazánk természet adta dus gazdagságának rationalis kiaknázását; föltételez mind a kormány, mind egyesek részéről okos takarékosságot ottan, a hol annak helye van, s bőkezűséget ottan, hol pl. az államsegély dusan kamatozó tőkének tekintendő.

c) Hogy hadi hatalmunkat erőnk egész megfeszítésével emelnünk és pénzügyi zilált helyzetünknek csakugyan mielőbb véget kell vetnünk: e mellett hatalmasan tanuskodik egyetlen egy pillantás, melyet roppant két szomszédunkra — a Porosz — és Oroszra vetünk.

Szövetségeseink nem levén sehoh, jelenlegi helyzetünkben e kettő közül bármelyik — bár bajjal is — elnyelhetne. De mi lenne akkor belőlünk, ha ez a két óriás vesztünkre szöveteznék? az osztrák-magyar birodalom egy má-

TÁRCSA.

Mutatvány

„A nápolyiak Magyarországon,“ czimű történeti beszélyből (Vége).

De egy percz, s a tiszta ég im elborul, mintha fátyolt akarna magára venni, de hisz miért? halottja nincs . . . a nap aranyozott sugárait szét szaggatják a felhő rojtok; sötét, mindég sötétebb lesz a felhő, végre a nap mint szemérmes lány a bűn elől elfordítja arcát, hogy ne lássa a gonosztevőket, sötét, mindég sötétebb lesz az ég.

Szellő paripáját előre küldi a vihar, hogy hajtsa és gyorsítsa lépteit a fényes utazóknak, miért? . . . azért, hogy a fergeg ha jő, itt ne érje majd: de hiába minden, a lázadás e nagy fergeg nyomokba van.

A Horváthiak hírét vevén a királynő jöttének, egy aljas bérencz haddal, gyorsan mint a gondolat, titkon mint a bűn, rohanva mint az ár, eltörnek. . . . Az ut mellett levő erdő teljesen elfedte őket, s nem látták előbb a királynő kísérei, csak akkor a midőn már a távolság alig egy nyíllövésnyi volt köztük és az üldözők között.

A rablók és gyilkosok bátran rohantak elő; nem is csoda, mert itt nem ellenség közelgett, hanem pénz és kincsekben, bűn és erényben gazdag csapat, a rablók pedig ilyet keresnek Horváthországban, épen úgy mint Páris körül.

A becsületes rablók, ha gyilkolni akarnak, vagy fosztogatni, megvárják az éjszakát; ezek a vakmerő gyilkosok még éjszakát sem várnak; nem is a kincsekre vágnak ők,

hanem a hatalom és dicsőséget üldözik, azért rohannak így világos nappal, hogy lássanak és láttassanak.

A bérencz szolgálta had vad dühvel rontott elő, s a királynő kocsiját fedező kis csapat bátran állott ellent Forgách vezérlete alatt, iszonyu volt a megtámadás, még iszonyubb a védelem, a rettentő Horváti elől van a támadó harcizosok között, s a nádortól tanult „vágdd“ jelszót lelkesítve kiáltja; az összeesapás iszonyu: Horváti és Forgáchban a szikla és fergeg találkozott. a példátlan hősiesség, és rettenthetetlen bátorság védelme feltartja a támadókat, de győzelemre ezek sem juthatnak; a királynő kocsija a nádor vezérlete, s környezetének fedezete alatt mindig gyorsabban halad előre, azon reményben, hogy mig Forgách és vitéz társai küzdenek — a tulnyomó támadók ellen, — addig elmenekülnek; . . . de a végzet könyvében más volt megírva: a bosszuállás angyala csattogtatta szárnyát a hatalmas nádor és a királynő feje fellett; s Forgách a vitéz és bátor védővezér levágatásával azonnal lecsapott; az élet és halál, a menekülés és fogság válasza fala Forgáchban összeomlott, s mint a gátat szakított ár főhant előre, az üldöző tömeg: — a nádor tettel beszélve buzdítá vitézeit, s kardjával a királynő kocsija köré inté őket, s csak nem emberi erőt felül haladó harc fejlődik ki, a kevés kísérő és a sokkal nagyobb számú támadók között; vannak kik futásban keresnek menedéket, eladva a vitézséget és becsületet az életért, mint a nádor fia Miklós vagy azért talán, hogy egykor ő a bosszuállás eszköze legyen. Egyetlen egy védője van még a királynőnek életben, ott áll mint bástya a nádor, a veszély nagysága melylyel küzd, a drága kincsek fensége a miért harcizol, egy aránt nevelik erejét és elszántságát.

A nap egészen elfedte arcát, hogy ne lássa az ir-

tóztató vérengzést, mérgébe sirt a szellő, dühébe dult a fergeg, azt szánta tán, hogy az ember ily embertelenné lett. —

Majd a fergeg is bámult — megretten a szél is, esend és némaság áll be mindenütt, csak a királynő „segités“ „Uram Jézus“ egymást felváltó szava hangzott, csak a kardok egymásba esapása adott új meg új kétségbe ejtő esörrenést; a nádor egyik kezével pánczélos testéből szedte az oda repülő nyilakat, még a másikkal vitézi kardját hatalmasan forgatá; egy maga védte a királynő kocsiját úgy, hogy a tulnyomó erőnek szégyen dühét fokozta fel, s hogy minél előbb boldoguljanak a gyilkosok, az aljas ravaszágot és eselt is segítségül kellett hívni, hogy megöljék azt ki mindenkéül nagyobb vitéz, és nagyobb vétékes vala; a nádort egy horvát midőn a vitéz nádor a királynő kocsijának hátat vetve, a legiszonyubb védelmi harcizot harcizolá, a koci alá bujt, s lerántá lábáról . . . egy rémes szó hangzott fülebe „vágdd“ egy óles kard villant meg felette, s a nádor feje le volt vágva . . . egy jaj sikoltás a királynő kocsijában és egy erős szivdobbanás . . . a rablók között egy borzasztó éljen, az égen fent egy dördület, mely itt lent a gyilkosoknak azt jelenté, hogy elég. A királynő jajsikoltása s a nagy szivdobbanás, a nádor utolsó „királynő“ szava, a hazaszeretet, és a szerelem hurjain együtt és egyszerre haltak el. A nádort a gonosz, s a bűnös „vágdd“ szaváért így boszulta meg a nemezis. A nádor halott, a királynő fogoly lett. A hatalmas királynőt, a szép özvegy, s a gyönyörű király leányt, a diakovári ut, nem a királyi palotába, hanem a börtönbe vezeté. A királynő gyászolta nagy hirü férjét, elvesztette hatalmát és most egyszerre pártfogója és szabadsága lett oda. A királynő öltözékében

sodik Lengyelhonná válnék és a szerencsétlen Lengyelek elmondhatnák; „Solatium miseris socios habuisse malorum!”

Bennünket azonban azon remény tart fenn, hogy ama szövetség egyhamar létre nem jön, sőt hogy e kettő között bekövetkező összeütközésben mi fogunk dönteni, a legrosszabb esetben pedig hazánk fogja német és szláv elem között az Eris almáját képezni.

(Folytatása következik.)

Magyar képviselőház.

Márczius 22-ikén.

A képviselőház e napon egy lépéssel előbbre haladt, a választási javaslat címét megváltoztatta.

A címhez eddigelő ötvenhároman szólottak és e napon megtörtént a névszerinti szavazás.

Szavazás után elnök kimondja, hogy a cím — melyet a központi bizottság ajánlott — 51 szótöbbséggel el van fogadva.

Következik a részletes tárgyalás. A központi bizottság szövegezése a következő:

I. Fejezet. Az országgyűlési választó jogosultságról. Miután az 1848. V. és az erdélyi 1848. II. törvények kelynek a választói jogosultságra vonatkozó határozatai számos kételyre s eltérő magyarázatokra adtak alkalmat, a következők rendelkeznek:

1. §. Választói jog jövőre senkit sem illet egyedül azon alapon, mert az 1848. előtti kiváltságos osztályok valamelyikéhez tartozik.

Kivételképpen azonban és az 1848. V. t. cz. 1. §-ban is kifejezett azon tekintetnél fogva, hogy az eddig élvezett politikai jogtól senki meg ne fosztassék, mindazok, kik az 1869 ki országos képviselő-választások alkalmával a választók közé a régi jogosultság alapján (1848. V. t. cz. 1. §. 2. e) erd. 1848. II. t. cz. 3. §-a e) és 4. §-a) irattak be, személyökre nézve a választói joggyakorlatában meghagyatnak.

Madarász József ehhez a következő indítványt terjeszti elő.

Indítvány. A központi bizottság szövege helyett a következő szöveg tétessék:

I. fejezet. Az országgyűlési választói jogról. Miután az 1848-diki V. t. cz. és az erdélyi II. t. cz. határozatait a választói jogra nézve fejleszteni, a haladó kor és igazság akként követelik, hogy érdemtelenül senki a haza polgáraitól képviselőjének választásában meg ne gátoltassék rendelkeztek:

1. §. Az országnak minden bennszülött, vagy honosított polgára, ki elkövetett hűségtelenség, csempészkedés, rablás, gyilkolás és gyújtogatás miatt fenyíték alatt nincs és 20-dik évét betöltötte, választó.

Henszlmann Imre: az általános szavazati jog, a „suffrage universel”, minden állampolgárnak elidegeníthetetlen természetes joga.

Ennek bebizonyítására hosszabb jogi deductiókba bocsátkozik; kiemeli az ember s a család állását az államban. Végre kijelenti, hogy Madarász indítványát fogadja el.

Bobory Károly: a jelen törvényjavaslat a választói jogosultságot megszorítja; megszorítja kiválóan az ügyvédségeket, mesterembereket; iparizőket stb. Pártolja Madarász indítványát.

(Esti ülés).

Orbán Balázs: Tagadja azt az elméletet, mely szerint a népek nagyságuk tetőpontját csak egyszer érnék

el, és azután a hanyatlás kosszaka következnék be; a népek természetileg a folytonos fejlődésre vannak hivatva, a zsarnokság néha visszalöki bár: de ha ez akadály elhárítatik, újból bekövetkezik a természetes fejlődés procedurája. Hivatkozik Olaszországra, mely kétszer volt nagysága tetőpontján, s most ismét ahhoz közeledik. Magyarország érdeklőleg is hisz a nagy magyar jós szavában, hogy Magyarország nem volt, hanem lesz, mert egy nemzet, a mely oly dicső, oly magas volt, mint nemzetünk 1848-ban, 20 évi zsarnokság alatt annyira nem degenerált, hogy nemzeti nagy missiójáról lemondva némelyek szeszélyének sokáig játékeszközévé válják.

Felhozza, hogy az 1848-neveltje levén, lelke a szabadság minden követelménye előtt nyitva áll, s az általános szavazatot bár politikai hit ágazatai közé számítja, s a szabad népek ahhoz való jogát elismeri, mindazonáltal rögtöni alkalmazását veszélyesnek itéli mindaddig, míg a népnevelés jelenlegi szánapadó állapotában, s kik helyt a babona és butaság maradoncainak kezében van, kik a tömeget vak eszközként felhasználva, épen a főcélzt, a szabadságot veszélyeztethetik. Most tehát az 1848 censushoz ragaszkodik s azt Erdélyre is kiterjeszteni óhajtja; az általános szavazati jogot, hajlandó 15 év múlva minden elemi iskolát végzett 20 éves férfiak megadni.

Madarász József határozati javaslatával bár elvileg egyetért; de az általános szavazat rögtöni behozatalát veszélyesnek itélvén, kénytelen ellene szavazni.

Vidlicskay József: Az általános szavazat rögtöni behozatalától ez idő szerint nem vár jó eredményt, de főcélznak mondja, melyre fokozatosan és folyvást törekednünk kell.

Csernátony Lajos nem tartja a jelenben és még jó darabig ezentul is az általános szavazati jogot hazánkban keresztül viendőnek. Ezen jog eszmény, melyet a népek megközelíteni tartoznak; de más helyeselni egy eszmét és más létesítésének idejét meghatározni. És ha a magánjogban a kiskorúnak nem engedhetni saját tulajdona fölötti szabad rendelkezést, mennyivel kevésbé adható meg a politikailag teljesen ki nem képzett népelemeknek polgártársak s az állam fölötti határozás? Mindamellert nem helyteleníti Madarász módosítványát, sőt igen időszerűnek látja az abban foglalt nagy elv proklamálását, midőn az ellenoldalon retrograd lépést javasolnak. (Helyeslés balfelől.)

Szólo nem fogadja el sem Madarász módosítványát, sem az eredeti bevezetést, hanem a következőket ajánlja bevezetésül: „a választói jogokra a következők rendelkeztek.” (Élénk helyeslés balfelől.)

Tisza László: Ugy találja, hogy e fejezet egyes és határozott ellentétben van a 48-iki törvények szabványaival és a bevezetést, mint a fejezet szövegével ellentézet, el nem fogadja. Madarász indítványát sem fogadja el, mert az általános szavazatnak azonnali behozatalát nem tartja üdvösnek. Pártolja Csernátont.

Csiky Sándor: A magyar nép érett volt az általános szavazatra már Szt.-István idején (Derültség.) már Árpád idején (Élénk derültség.) érett volt már Scythiában. (Nagy derültség.) Hogy érett volt, megmutatta az által, hogy Attilát választotta. És ki volt Attila? (Nagy derültség.) Ezt rajzolni nem kell, mert minden iskolás gyerek tudja. Az bizony olyan kormányzati és hadviselési képességgel bíró vezér volt, kihez akármelyik osztrák közösgyi hadvezér elmehetne iskolába. (Folytonos élénk derültség.) Gyerünk tovább! Nagy derültség.) Árpád közös apánk ennek a honnak alapítója szintén nem census mellett választott, akkor nem követelték, hogy a választó írni, olvasni tudjon. (Folytonos derültség.)

Az iszonyu vérengzés után, a nap ismét fényes pompában jelent meg, a szél elűzte a sűrű felhőket, talán azért hogy a borzasztó gyilkosságot elbeszéltesse velök a három tengerpart határain. A királynő kocsijának ajtaja nyitva volt, s a fényes napsugárai a gyémánt és drágakövek csilámaival játszottak, de ki hinné, hogy a legfényesebb csillámot a kebel mélyen termő gyöngy, a király leány sötét kék szeméből feljövő könny vetette; egy szép leány, egy király leány szemében könny, keblében fájdalom, szívében rettegés, ajakán sohaj — oh mélyen rendkívüli ez . . . pedig így volt.

A rabló vezér Horváti, Garai és Forgách fejét Nápolyba küldte, a megölt Kis Károly özvegyének Margitnak, kárpótlásul férjének mint magyar királynak meggyilkoltatásáért. A gyenge olasz nő, kicsinylő az ajándékot, mellé mint elégtételt a királynő fejét kívánta még.

Hogy melyik volt nagyobb bűnös, az-e, a ki e vakmerő gyilkosságot, a bűnök bűnét elkövette, vagy az a ki még ezt is kevésnek találta? — nem tudom; de azt, hogy a nemezis boszúja el nem maradt, és el nem marad soha, hiszem és vallom.

Berki J.

Kifejti azon indokokat, melyeknél fogva Madarász indítványát pártolja, megjegyezvén még, hogy ha azok, kik indokai egy részén nevettek, kénytelenitnének a nevetés alapját kifejteni, úgy alkalmasint szóló volna az, ki nevetne.

Márczius 23-ikán.

A képviselőház mai ülésében a kérvények tárgyalattak.

Az esti ülésen Zsedényi Ede indítványt tett, hogy a ház e hó 27-én délutántól kezdve 6 napon át bezárólag keddig nyilvános üléseket ne tartson, hanem husvét után az első szerdán tartassék ülés.

Justh József: csak úgy fogadhatná el a Zsedényi indítványát ha rendes körülmények közt volnánk. Így pedig ajánlja, hogy a Zsedényi indítványa később tárgyalassék, és addig az osztályok dolgozzanak.

Tisza Kálmán tudja, érzi, hogy a helyzet a képviselethez ma nagyon feszült, és kész ma is e feszült helyzet enyhítésére megtenni mindent, mit az elvek feladása nélkül tehet, de tagadja, hogy e miatt Magyarországon válságos helyzet volna. (Tetszés jobboldalon.) Tudja, hogy jónak tetszett sokaknak, — s itt nem Justhra céloz — úgy tüntetni fel a dolgot, mintha itt isten tudja minő forradalmi dolgok történnének. Ez eszme elterjedt a világon és most azok, kik ez által a házat felgyújtották, kiabálnak, hogy tüz van. (Élénk tetszés a baloldalon.) Szólo ellenkezőleg azt mondja, hogy Magyarország annak, mennyire érett, mennyire atkotmányos solid alapokon nyugvó ország — érti az országot és nemzetet, és nem ezt a hazát — soha nagyobb jelét nem adta, mint mostanig, midőn bebizonyította, hogy Magyarországon lehet az, a mi csak teljesen megérett alkotmányos országban lehet, hogy a parlamentben elkecseregett küzdelem folyjon a nélkül, hogy azért az ország nyughalma egy percze is megzavartassék. (Élénk helyeslés a baloldalon.)

Pártolja Zsedényi indítványát.

Ürményi Miksa tulhosszunak tartja a Zsedényi által indítványozott szünetet, ő csak annyit tart indokoltnak, a mennyit a vallásos érzületre való tekintet megkíván. Indítványozza, hogy nagypéntektől a rákövetkező hétfőig napoltassanak az ülések.

Szavazásra kerülvén a tárgy, a Zsedényi indítványa elvetett és az Ürményié elfogadtatott.

V i d é k.

Kovácsna, 1872. márcz. 21-én.

Az „Igazmondó“-ban ismét olvassék jelen hó 17-ről egy nem valóságban épült közlést, mely a háromszéki Deákpártól oly lenézőleg és oly kiesinlőleg henezeg. Nem fogott el felelt nagy csoda, mert ezen lap főmunkása Bakcsi Ferencz ur nagyon előtérbe nyomta személyét, s el kívánja hitetni az olvasó világgal, hogy székiünkben nincs több ember követnek való, s az ellenpárt működni no is merjen. Előbbi cikkeiben izgatott egymás ellen, s nevezetesen azokat támadta és irta fosztogatóknak, kik vagyonaikat adták embertársaiknak, s jogaikat osztották meg velök; majd fenyegetett, hogy be jő, csinál itt gyűléseket akkor lesz a had el hadd. . . most meg oly fitymálva beszél, hogy a Deákpárt még gyűlésezeni helyet sem kap; mintha Kovácsna 3500 lakkossal tekintet sem érdemelné. No de megengethető az ilyen annak, ki az istenségen felül van elvével, annak tényeit, iratait halandó ember nem vizsgálhatja, annyival inkább, hogy már van protestans csalhatatlan pápa is. A Deákpárt teszen mit a haza javára tenni kötelessége, mit elmulasztani hazafi bűnnek tartana, az eredmény majd ki fog tűnni, hanem a B. F. ur követtségére az előzményekből itélve így kell, hogy imádkozzam: Uram ne vigy a kisértetbe de szabadíts meg a gonosztól. Orbai Deákpárti.

Kézdi-Vásárhely, 1872. márcz. 23.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Nincs kellemetesebb és hasznosabb, mint midőn az élvezetnek egyszersmind anyagi haszna is van! igen, mert mulatni és mégis használni, ez az élet bölcsesség netovábbja előttem, s úgy hiszem minden jó érzésű ember előtt; ketős élvezetet nyújt például azon tánczestély is, mely jótékony célra rendeztetik; ilyen lesz nálunk a „jótékony czélu hangverseny”, mely jövő April hó 6-án Kézdi-Vásárhelytől „a városi polgári zenekar megalapítására” helybeli derék karmester Faerber Henrik által, tánczestélylyel egybekötve rendeztetik — még pedig három kedvelt és kedves szép leány, és egy kedves szép kisasszonyka közreműködésével.

Előre is köszönet a kedves szép négy nőnek, kik a czél iránti jótékonyaságból ez uttal először lépnek föl nyilvánosan, mi bizonyára méltánylást érdemel. Álljon itt a rövid hirdetmény apr. 6-án „Hangverseny” Faerber H. vezérlete alatt.

1. „Nyitány Erkel Hunyadi L.” dalművéből

most is olyan fényes és gazdag volt, mint mikor elindult a diadalt roménylő utra, fején volt a félkorona, nyakán és karján a drága ékszer, de kebléből hiányoztak a drágaságok, szívéből a remény és öröm ékszerai, mert a nádor halálával a királynő nemcsak fogoly, hanem szíve szerint köldös is lett. Ki hinné, hogy egy szép és gazdag királynő, selyemben, bársonyban, arannyal és drága kövekkel megrakva is lehet köldös és szegény, pedig úgy volt; ki hinné, hogy az életnek is vannak selyemben, bársonyban járó, arannyal és drága kövekkel bíró koldusai, kiknek szívök s lelkek drágasága hiányzik; pedig úgy van; az öltözéken látható fény, gyakran a szív gyászait, s a lélek titkos sebeit fedi el. Az ártatlan galamb, a király leány Mária, hogy jutott az ölyvök és sasok körmei közé? hisz neki még rossz gondolata sem volt, nem hogy még tette lett volna; minden bűne amnyiből állott, hogy király leány volt, s minden vétke, hogy szép és gyönyörű vala. . . — meglátogatom az anyáknak álnokságait — ez a felelet.

A 16 éves királyleány először nézett szét anyja birodalmában, mely az ő jegyajándokát képezte, s mit látott? könny és vérpatakot, melybe belefult a királyi tekintély és hatalmon kívül, egy királynő öröme, roménye és boldogsága.

zongorán Pócsa Flóra, Szentiványi Gizella, Zathureczky Bertha kisasszony által a karmesterrel előadva. 2. „Repülj fecském ablakára“ Reményi E.-től Szentiványi G. k. a. által zongorán. 3. „Fantasie de Concert Ch. Gounne Faust“ dalműből hegedűn a karmester, Cseh Győző ur zongora kísérettel. 4. „Hozzá“ Egresy B.-tól, dalolja Bányá Bertá urnő. 5. „Vörösmarty emlék csárdás“ Zapf A.-tól zongorán Cseh Győző ur. 6. „La danse sylphides“ J. A. Paschertől zongorán Pócsa Fl. k. a. 7. „L'Orgie Bacharale“ J. A. Paschertől, Zathureczky B. k. a. s a karmester. 8. „Rapsodie Hongrois“ Lisztől, zongorán a karmester. 9. „Rákoczy Induló“ zongorán Bányá B. urnő, Pócsa Fl., Szentiványi Gizella és Zathureczky B. k. a. A hangversenyt tánczestély zárja be. Helyiség a tanácsház. Belépti díj 1 fit. o. é. Kezdeté 7¹/₂ órákor.

Román lapszemle.

„Albina“ 21. sz. A magyar képviselőházban előforduló eseményekről beszél; mondja: a parlamentarizmus még mindig kitarással foly; a szenvedélyek tüze pedig valamennyire lankadott. A harczfelek hősei alkudozáshoz kezdettek, legalább egy rövid fegyverszünet létrehozására, ha állandó frigyét kötni lehetetlennek tartják.

A tárgyalás még mindig a hirhadt törvényjavaslat cziménél van, melynek módosítására az indítványok halomra adatnak be. Ezen tárgyalások máskülönbön usque ad infinitum folynának, ha az elnök olykor olykor nem zavaráná a szólokat és egy egy scandalumot nem idézne elő a gyakori közbeszólások által. Egy közelebbi ülésen Simonyi Ernőt szakítá meg beszédében. Simonyi ezen megzavart beszéde megvilágítja politikai helyzetünket, midőn azt mondja: a kormány vonja vissza magát a hatalomtól, vagy pedig oszlassa fel az országgyűlést. Csak ezen alternatíva menthet meg a jelen helyzetűt.

Simonyi azon ajánlatára, hogy az országgyűlés oszlattassék fel: Tóth Vilmos egy gyöngéd mosolylyal válaszolt ilyeténképp: hát aztán fel is oszlatjuk.

Láthatjuk ebből, hogy a kormánynak milyen intenciói vannak, de mi még sem hisszük, hogy a kormány ezt tehetné, mert akkor nemcsak a maga existenciáját, hanem az egész országot is egy nagyon veszedelmes játéknak tenné ki. —

Politikai szemle.

A francia közvéleményt nagy mértékben felzavarta egy bécsi feudális lap azon híre, hogy Olasz- és Németország közt véd- és dacszövetség kötöttet volna. A „Jour. des Debats“ még az olasz-német szövetség lételeben szem akar hinni. Gambetta lapja a „Republique française“ sajnálja ugyan, hogy a Habsburgok „vak alkotmányossága“ s a Bonaparték „ostoba caesarismusa“ magától az európai ügyek vezetését Porosz-, Orosz- és Olaszország által elhagyta rabolatni, de mégsem hiszi, hogy az olasz kormány könnyelműen ily kalandba vetette volna magát. —

A francia kormánykörökben e hírek kellemetlen benyomást okoztak, mert érzik azon nyomasztó helyzetet, melyet az ultramontán párt üzelmivel teremtett.

A nemzetgyűlés közelebbi ülésén Thiers a vita czélszerűtlenségét fejtegeté a katolikus petitiók tárgyában, és kijelenti, hogy a kormány ezt alkalomszerűtlennek tartja. A kormány politikája a római kérdésben változatlan maradt. Franciaország mindenkor védeni fogja a pápai szék függetlenségét, de a kérvények fölötti vita e pillanatban a kormányra nézve politikai hátrányokkal járna, a pápának pedig semmi előnyt sem nyújtana. Dupanloup érsek ezen nyilatkozattal szemben eláll a megvitatás iránti kívánságától, de fentartja a kérvényezők jogait.

A nemzetgyűlés az elemi oktatásra 11 millió 600 ezer frankot szavazott meg.

A dél-németországi pártok közt nagy az elérés és iránt, hogy mily magatartás kövessék a birodalom s Poroszországgal szemben. A két nézet közül az egyiket a müncheni „Süddeutsche Post“ képviseli, föl akarja adni a föderalizmust, és az adott alapon akar a szabadelvű fejlődésre törni. A másik nézet, s ennek a stuttgarti „Beobachter“ s a „Frankfurter Ztg.“ a szövívői, — az ellenállást hirdeti a Bismarck keltette centralizáló áramlattal szemben. A „Frankfurter Ztg.“ állását a következőkben jelzi:

„Az a kérdés: hogy térjünk-e el föderatív elveinktől s csatlakozzunk az egységes államhoz, — részünkről nem szorul feleletre; — ha évek előtt is megvoltunk győződve, hogy a szövetséges államformában legjobban valósítható a szabadság, s legjobban ápolhatatik a fajok sajátossága, hogy önkényi kedvteléseknek leghatályosabban e kormányforma alatt lehet ellenállni: — ugy az események

nem térítettek el meggyőződésünktől. Sőt inkább, ha nem valljuk azt előbb, reá vezettek volna.

V e g y e s.

(A Deákpárt és balközép) közt fennforgó viszályos ügyben a képviselőházi pártok által választott 18-as bizottság e hó 23-ikán bevégezte értekezéseit.

E tanácskozás tárgyát — mint már említve volt — a pártok közt létrehozandó compromissum képezte.

Alternatíva állítatott fel, hogy a pártok a választási javaslat vagy az öt évi mandatum tárgyában egymás iránt mily engedményekre készek, s erre nézve 4 pontban történt a megállapodás, melyekre a döntő feleletet e hó 22-ikén a pártértekezletek megadták olyaténképp, hogy az értekezések eredménye semmi. Tehát nemcsak hogy a czélzott eredményt: „kiegyezést“ el nem érték, hanem utánok úgy áll a dolog, hogy hinnünk kell, miszerint a parlamenti időszak közelgő vége a jelenlegi kinzöbhelyzetben fog találni.

A jobboldal a következő két kérdést állította fel: 1-ször visszavehető e az 5 éves országgyűlésről szóló javaslat, és ha igen, mily engedmények lennének kívánandók az ellenzékűtől a választási tjavaslatot illetőleg? — 2-ször: ha az 5 éves ülészek el nem ejtetik, mily engedmények nyújthatatnának az ellenzékűnek a választási törvényt illetőleg?

E két kérdésnek megfelelőleg az ellenzék előtt a következő két kérdés állott volna: 1-ször: egyáltalán hajlandó e az öt éves országgyűlésről szóló tjavaslat tárgyalását lehetőségessé tenni, és ha igen, mily feltételek alatt? — 2-ször! ha nem, mily engedményeket tehetne az ellenzék a választási törvényt illetőleg a jobboldalnak, ha ez az 5 éves ülészeket elejti.

Miután a Deákpárt oda nyilatkozott, állásával összeegyezhetlennek tartja, hogy egy általa elfogadott törvényjavaslat a baloldal ellenzése következtében visszavonassék, a jobboldalhoz intézett első kérdés a dolog természeténél fogva tagadó választ lelt. Ehhez képest csak a második kérdés szolgálhatott kiindulási pontul, mire nézve a kilenczes bizottság tagjai bizonyos meghatalmazással ruháztatnak fel.

A 18-as bizottság közös ülésén Zsedényi előterjesztette a tényállást, a baloldal részéről Tisza, Glyezy és Simonyi Ernő határozottan kijelentették, hogy az ellenzék az 5 évi mandatum elejtésének követelésétől semmi szin alatt el nem állhat.

(Szerb conferencia.) A „Zastava“ szerint az ujvidéki polgároknak egy nagy szerb conferencia megtartása czéljából e hó 17-ikén tartott összejövetelen Miletics a nagy értekezlet elő terjesztendő következő pontok fölötti tanácskozások szükségességét adta elő: 1.-ör. Vegyenek e részt a szerbek a jövő országgyűlésen; ehhez képest bocsátkozzanak-e a követvátszásokba? 2. or. Ha igen, mily program, az eddigi vagy egy megújított szolgáljon e a követek működése, illetőleg a „nemzeti párt“ működésének alapjául? 3.-ör. Miként szervezkedjék a párt, hogy jelöltjeit megvátszathassa? A conferencia Beeskereken tartandó meg, s azt a beeskereki szerbek hívják majd össze. —

(A romániai vaspályáknak) a magyarországiakhoz való csatlakozása tárgyában a „P. N.“-ban ezt olvassuk:

A kamara utolsó ülésében megkerestetett a külügyminiszter által, hogy állapítsa meg végre azon pontokat, melyeken a romániai pályák csatlakozása a magyarországiakhoz eszközöltetni fog.

Erre felolvastatott Moscuna és társai terve mely a Jiulvölgyön és a Vulkán szoroson át kívánja a csatlakozást.

E tervet a kormány is támogatja és kinyilatkoztatja, hogy a Vulkán-szoros csatlakozást az osztrák-magyar kormánynál már kieszközölte, és ragaszkodik hozzá, hogy ezen csatlakozás „mint a közérdekben szükséges“ azonnal megszavaztassék.

A képviselők között azonban sokan vannak, kiknek jószágaik fekvésénél fogva nagyobb érdekük van abban, hogy a csatlakozás pontjául a vörös-torony-, vagy az ojtózi, vagy más szoros fogadtassék el, és ezek kívánják, hogy javaslataik legalább vizsgálat alá vétessenek. Az indítványhoz tehát, miszerint a vulkán szoros csatlakozás szükségesnek nyilvánítottassék, három módosítvány adatott be, melyek szerint a vörös-toronyi, az ojtózi és más csatlakozási pontok szintén szükségesséeknek jelentetnek ki. Ennek következtében valamennyi terv meg fog vizsgálatni, a mi által az eldöntés minden esetre elhalasztatik.

(Egy emberkereskedő Kolozsvártl.) Egy Kairóba megtelepedett magyar iparos, ki évekkkel ezelőtt Kolozsvárról nősült, a házasság után mintegy két évvel ismét megjelent s előadván, hogy ifju neje meghalt, ott helyben ismét nősült, s visszatért Kairóba. S e napokban ismét meg-

jelent a városban, ismét siratta második nejét, de egy harmadikra is vétette már szeméit s ez felűnt. A kolozsváriak már azzal a rémhírrel tépelődnek, hogy feleségeit eladta, tehát az emberkereskedők legvsszedelmesebb fajtájához tartozik; s a rendőrség már el is fogta volta.

(Japánból) szomorú hírek érkeznek a benszültött keresztények ellen újlag folyamatba vett üldöztetésekről. Nangasáki vidéken a sagai fejedelem a föüldöző s bizonyos Ewakura nevű föhivatalnok vezet a kivégzéseket. Hír szerint két ezer keresztényt ítéltek halálra. A keresztre feszítés s a halálra forralás helyett más kegyetlen kivégzési módot találtak fel. A szerencsétleneket halálra éheztetik, ruházat nélkül földalatti börtönökbe zárják, aztán öszekötözik s ruhátlanul a megfagyott vizekre teszik ki, vagy szájakba tüzes parázst nyomnak. Az idegen consulok már értesíték kormányaikat ez iszonyúságokról, s most az angol kormány beavatkozását várják a szerencsétlen üldözök javára.

(Necrolog.) Uzoni Pünkössti Lajos 11 hónapos fia Jenő, napá özv. Pünkössti Mihályné született Gidófalvi Ágnes, édes atya Sepsi-Szent Györgyi királyi törvényszéki elnök Vajna Tamás és neje a szerető szivü édes anyja született Gidófalvi Zsuzsána, s testvérek Amália és Miklós, a hirtelen haláltól lesujtva vigasztalhatatlan fájdalommal jelentik, a feledhetetlenül szeretett jó nőnek, édes anyának, menynek, a forrón szeretett jó gyermeknek és testvérnek

PÜNKÖSTI LAJOSNÉ született VAJNA BERTHÁNAK élete 21-dik s boldogházás élete 2-ik évében rohamos mellvizekorság következtében folyó év marc. 22-én délután 3 órákor történt gyászos kimúltat.

Az istenben boldogult nemes keblü nőnek férje Pünkössti Lajos, feledhetlen emlékü nejeének nevet hallhatatlaná tette az által, hogy a székelyföldön szokásos torozást — mint helytelen és valóban időszerűtlen szokást — elhagyván, — a helyett az uzoni népiskola javára 200 fit. alapítványt tett le. Midőn ezen nemes tette által a bánatos férj szeretett nejeének örök emléket emelt nevezett község lakói között, egyszersmind példát adott — a torozásnak — mint társadalmi életünk egyik ferde kinövésének fokozatos kiküszöbölésére.

(A „Hetikronika“) előfizetési felhívását mellékeljük lapunk mai számához. A lap új alakot és új szerkesztőséget nyert. A lap szerkesztője és tulajdonosa Bródy Zsigmond A „Hetikronika“ első száma magvas program czikket közöl, a további hasábkönn találkozzunk egy Horváth Lajos, Falk Miksa, Kemény Gábor, Pulszky Ferenc stb. névvel. A lap két tömött íven szerdánként jelenik meg s előfizetési ára egész évre 6 fit. Olvasóink figyelmébe öszintén ajánlhatjuk a lapot, melynek a változás nagy előnyére vált.

(Uj nősülési szabályzat) a közös hadsereg részére, melyet a közös hadügyminiszter legfelsőbb helyre nyújtott be szentesítés végett. A szabályzat fölvei következők: megszünteti a házasságok korlátozását, meghagyja a kanczió letételét, kényszerét és e mellett életbelépteti a biztosítást is, minélfogva minden tiszt köteles lesz halála esetére családja fenntartására bizonyos tőke vagy évi járadék biztosítása által gondoskodni.

(Jó bor.) Egy koresmában bort adat magának egy vendég. Az első korty azonban meggyözi, hogy a legborzasztóbb esigérral van dolga. Ott hagyja tehát a bort és kéri az árát. „Tizenhat krajczár,“ felel a koresmáros. A vendég 32-öt tesz le azt mondja: „A másik 16 krajczárt fájdalompenzül szánom azon szerencsétlen részére, kinek jutni fog a kegyetlen sors, hogy borom maradványát megigya.“

(Meggyalázta a familliat . . .) A napokban egy meglehetősen ittas állapotban levő ember ment el a debreczeni kapitányi hivatalhoz és panaszkodott, hogy rokonai őt megakarják ölni, és hogy az életre török, szám szerint haton egy koresmába ülnek. A tisztviselő elővezetté a vádlottakat, kik felhozták védelmükül, hogy nem igaz az mintha ők irigykednének bátyjukra, hanem azért haragszhatnak rá, hogy meggyalázta a familliat, mert jobboldali lett. A tisztviselő megértvén a baj forrását, békülésre intette őket, de minden szép szó hasztalan volt, mert az atyafiak nem tűrhetik azt a „gyalázatot,“ hogy családjukban valaki jobboldali legyen.

(Suyrnából) írják febr. hó végéről: Perzsiából még mindig szivszaggató tudósítások érkeznek. Perzsia déli részei, melyeket az éhség és nyomor annyira meglátogatott, épen abban a szörnyű helyzetben vaanak, mint voltak hónapok előtt; az állami és magán segélyezések nem képesek az éhhalál sötét árnyékát elriasztani. Ujabbán ismét egy csapat armeniai hagyta el szülőföldjét, hogy Georgiában keressen kenyeret. Hogy találak-e, nagyon bizonytalan, miután orosz részről mindent elkövetnek a bevándorlás megakadályozására. Perzsiában különösen a síkságok lakói vannak kitéve a nélkülözések kínjainak. Ezek a városba menekülnek, abban a reményben, hogy ott segélyt

találnak. Magában Tebrisben több mint 15,000 szerencsétlen van. Ha tekintetbe vesszük, hogy e város lakossága rendes körülmények közt nem haladja felül a 30—40 ezret, elképzelhetjük a beköltözés következtében előállott zavarokat.

(Orosz fenyegetődés.) A „Birzevija Vjedomosti“ orosz lap következőleg fenyegetődik Magyarország ellen: „A magyarok azon hitben vannak, hogy Oroszország min dig keresztbefont karral fogja nézni a külföldi dolgokat, miként azt a krími háboru után tette, mikor számos és különféle reformok által volt igénybe véve? Ámítja őket az, hogy hallgatunk mind azon gunyiratokra, melyek magyar hivatalnokok által gyártatnak és Magyarország ruhónjai között terjesztetnek? Azonban Magyarország nagy államférfiai az Andrásyak, Lónyaiak, Tóthok jól tudják, hogy a megelégedés elkerülhetlen feltétele az erőnek, hogy az alatt míg Thersites haragszik és tombol, Agamemnon és Achilles csendesen viselik magukat, hogy ez azonban nem gátolja Achilest abban, hogy az érdemnek megadja kellő jutalmát mihelyt az óra üt. E titokteljes órát a népek ép oly kevéssé kerülhetik el, mint az egyesek. Nem sokára ütni fog az óra a magyarokra is.

(Országos közgazdasági gyűlés) tartott e hó 25, 26 és 27-ikén Pesten. A gyűlést az orsz. iparegyesület kezdeményezte s a kezdeményezéshez hozzájárultak az orsz. gazdasági egyesület, az országos erdészeti egyesület, a magyar mérnök s építészeti egyesület, s a budapesti kereskedelmi s iparkamara. A tárgyalásra bejelentett indítványok a következők: Az ipartársulatok és gazdasági szövetkezetek törvényhozásilag leendő rendezése, a lakáskérdés, a vasúti díjszabályzatok egyenlősítése, a gazdasági oktatás szervezése, a bankügy, a hazai gyáripar pangásának okai és emelésének eszközei, a közlekedési rendszer, az államvasutak, s a közmunkateher megváltása. A közgyűlés három szakosztályra volt felosztva, melyek megvitatják e kérdéseket.

(Lukács Béla) Szamos-Ujvárt az elhalt Lászlófy Antal helyébe folyó hó 23 ikán képviselővé választott.

(Nagy hadgyakorlatok Németországban.) A nyár folytán Szászországban két hadgyakorlatot tartani. Mint írják, e hadgyakorlatra az osztrák császár is meghívott, s e szerint a német s az osztrák fejedelem Drezdában találkozának. — Az olasz korona herceg, a szász király unokája már megígérte, hogy a hadgyakorlaton megjelen.

(Nyilvános köszönet.) Bácsfalusi Borecs István egy tiszteletre méltó polgár — községi iskolánk iránti jóakara

tát azzal tanusította, hogy a tanítói fizetés gyarapítására közelebről négy köböl gabonát ajánlott. Fogadja a nemes lelkű adakozó áldozatkészségéért a bácsfalusi tanítók őszinte köszönetét.

(Egy pap-gazdasszony esetét) beszéli el az „Ellenőr“ mely az utóbbi időkben az igazságszolgáltatás fórumait foglalkoztatta s a legfelsőbb törvényszék kevéssel ez előtt mondta ki a végső ítéletet. A vádlottak ezek voltak: Suray János seleczi (Hont) esperes, Varga Hermin szakácsnő és Verebes Rózalia bába. Varga Hermin 17 éves korában teljes üde szépségében foglalta el a seleczi plébánia konyhájában a tűzhelyt, s lángra lobbantá a fogékony szívű plébánost is. Azután uralkodott az egész plébánia fölött. Varga Hermina több ízben lett anyává, de a gyermekek mindig elhaltak. A plébános az újszülöttek neveit úgy írta be az anyakönyvbe: N. N. Varga Veronika a hités koldusnőnek fia: később pedig majd Szűke, majd Barna Erzs, Zsofi nevek alatt szerepeltek. Az ügy végre az egyházi hatóság elé került, mely a szép Hermin eltávolítását rendelte el; de a leány-asszony jókor értesült a dolgról és azzal fenyegette az esperest, hogy ha eltávolítja, földadja a polgári hatóságnál. 1869 június 25-ikén a gazdasszony ismét gyermeket szült. A régi ügyes szülészű Verebes Róza ismét jelentkezett és a gyermeket bepólyáztatván lefektette s úgy betakarta, hogy sirását soha senki sem hallotta. Enni sem adtak neki három napig. A holtestet ismét el akarták ásni, de Verebes Róza szülészűt észrevették és följelentették a fenyegető törvényszéknek. A láda, melyben a gyermek elásatott, kivétezt a földből s az orvosi vizsgálat megállapítá, hogy a csecsemő részint megfojtás, részint éhezés következtében halt meg. A további vizsgálat folytán még kiderült, hogy Suray községi pénzeket is sikkasztott, továbbá anyakönyvet más irányban is hamisított s továbbá bírói zártörésben is bűnös. A hontmegyei törvényszék a hitelesített adatok alapját Varga Hermint és Verebes Rózákat a gyermekgyilkolásokban részeseknek találta, s ezért első vádlottat a kiszorított vizsgálati fogságon kívül négy évi, második vádlottat két évi, az esperest nyolcz évi börtönrre ítélte. A királyi tábla a tényálladékokat nem minden irányban látta helyreállítva, azért is Varga Hermina bitetetését 3 évre szállította le, Verebes Rózának és az esperesnek pedig a hosszas vizsgálati fogságot számította be. A legfelső törvényszék a két első vádlottra helyben hagyta a kir. tábla ítéletét és csupan Surayt ítélte még azon fölül két évi súlyos börtönrre.

Brassó, 1872 márcz. 26.

Tisztelt szerkesztő ur!

Az utazó közönség érdekében kérek tért következő soraimnak:

A felső tömösi vámon igen nagy lévén a közlekedés, természetesen, hogy a közlekedési utnak és különösen a vám helyiségnek minden tekintetben megkellene felelni az utazó közönség kényelmének. De itt nagyon is ellenkezőleg áll a dolog. Különösen a tisztátalanság az, mely az utazót elundorítja a helytől. Ez annyival feltűnőbb, hogy épen a hivatalos vizsgáló helyen van a legnagyobb tisztátalanság melybe az utazónak — miután megszokták vizsgálni — legalább is fél térdig bele kell mászni.

Hallatlan hanyagságára mutat ez az illető hivatali közegeknek, hogy semmi figyelmet nem fordítanak a takarításra; holott a vizsgálás alkalmával maguk kénytelenek legtöbbit piszkolódni.

Akarom hinni, hogy a rendetlenség nem a miatt történik, mintha az illető miniszter ur a szükséges pénzzel mindennemű intézkedésre elne látná a vám hivatalt.

Annyival inkább elláthatja, minthogy ezen vámon havonként 20.000 forint vámilleték gyűl be. Ebből a szép összegből egy pár száz forint igen könnyen fordítható a vám helyiség takarítására. A mit — bizonyára nem akadna oly miniszteriális hivatalnok, ki ellenzené annak utalványoztatását.

Azért kérem az illető vám-hivatalt, hogy e tárgyban intézkedni, és az utazó közönséget a további kellemetlenségektől megmenteni ne terheltelessék.

Kászoni István.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban márczius 27.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	70 80
„ „ „ papírban	64 90
1860-ki sorsj. kölesön 100 frt.	103 —
Nemzeti bank részvény	841 —
Hitelintézeti „	345 75
London	110 55
Ezüst	109 —
Napoleon'd'or	8 82
cs. k. arany	5 29
Lira	10 15
Magyar földteherm.	81 50
Bánáti	78 50
Erdélyi	78 25
Porosz tallér	1 65
Ikosár	1 64
Rubel	1 64

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Hirdetmény.

A Málnás faluközönség tőzsomszédságban fekvő más-nás-bornezői gyógyfürdön minden mellékes haszonvételi jogok szabad és kizárólagos gyakorolhatása és egy megfelelő vendéglős beállítás kötelezettsége alatt, 2 fürdő kellően berendezve, 34 öltöző kabinettel ellátva, — jelenleg 36 bebutorozott vendég-lakszoba, 1 pincze, 3 konyha, 1 ló-istálló, ahhoz tartozó szakérszinnel és 5 szekérre való szénarét az 1872 ik évi fürdői időnyre vagy körülmények szerint 2—3 évre is, a jelen évi aprillhó 3 ikán délutáni 3 órakor Sepszi-Szent-Györgyön tartandó birtokossági gyűlésben — méltányos feltételek mellett — haszonbérbe ki fog adatni.

Vállalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy a szorosabb feltételek irt napon bővebben tudomásra lesznek juttatva.

Sepszi-Szent-Györgyön márczius 22-én 1872.

49 2—3

Az igazgatóság.

ORGONÁK!!!

A nagyérdemű egyház-elöljáróságoknak figyelmébe ajánlja alólirt, hogy **uj orgonák** a jelen korszak szerént különféle dispoziókkal bárminő nagyságuak készítését elvállalja.

Ajánlja a már **ösmert jó műveit** a művészet és zene minden kedvelőinek és megrendeléseknél pontos szolgálatot ígér ólesó árakkal, több évi jót-állás mellett.

51 1—0 **Nagy József,**

zongora-, harmonium- és orgona művész.

Saját házában, bolgárszeg 1436 szám alatt a gőzfürdővel szemben, Brassóban.

Sz. 435/1872.

HIRDETMEYNY.

Sepsi-Szent-György város törvényhatósága által ezennel közhírré tétetik, miszerint a „Benedek-mezeje oldala“ nevű közerdős helyen egy 120—130 holdat magában foglaló csernek való erdőrész — folyó év Aprilis 7-én d. e. 9 órakor — nyilvános árverés útján a hely színén elfog adatni.

Miről venni szándékozők azon hozzá adással értesittetnek — miszerint az árverezési feltételeket a városi tanácsnál — hivatalos órákban megtekinthetik.

S.-Szt.-Györgyön 1872 márcz, 22-én tartott tanács-üléséből
50 1—3 **Daczó**
polgármester.

MIVÁSI!

A „Magyar kölcsönös biztosító bank“ alólirt vezérigyműkösege értesíti a községi és egyházi előjárókat, hogy ez intézet az eddigi tömeges csoportosulások után, a községi, egyházi valamint az árvaik tulajdonát képező épületek tíz elleni biztosítást a következő mérsékelt díjak mellett eszközli:

- a) Cserepes fedelt épületeknél 100 fl. után 10—12 kron,
- b) Zsindeyes fedelt épületeknél 100 fl. után 36—50 kron,
- c) Szalma vagy nád fedelt épületeknél 100 fl. után 80—100. kron.

Több évekre kötött biztosításoknál még 10% -lck eme díjakból levonatik, azt alább szállítja még az évi nyeresemény kroszisa, mely e testületnél a biztosítók jogos tulajdon, a míg más részvényes társulatoknál a részvényesek közt oszthatik fel;

és hogy mily nyereseményeket esapólnak le a részvényes társulatok a közönség kezéből saját zsebeikbe, elég fényes bizonyítéka annak azon körülmény, ahig rendelkeznek kezetben 1 millió felüliösszegegél, és nehány kedvező évek után 4—5 millióval bírnak.

Ilykép a közönségtől figg ezen intézethez csatlakozva azon milliókra menő nyereseményeket, saját magok javára megartani, az által a díj befizetéseket a legáltalrabbi fokra szállítani.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni a bank vidéki ügyvívőségénél, vagy Maros-Vásárhelyt Erdélyre nézve a központon.

MOLNER Gyula,

a „Magyar kölcsönös biztosító bank“ erdélyi vezér-igyműköse.

12 0—6

Vegyelmas

szabdól közhírré, 25% -ol alább mint a vételár. Egy singes kereskedőházhoz tartozó mindennemű cikkekek teltemesen le szállított abban fognak eladatik alólirt Sepszi-Szent-Györgyön. A nagy érdemű közönség szívve megkeresésedbe ajánlja átvezetikeit Sepszi-Szent-Györgyön **WEINBERGER S.,** kereskedő.
43 5—5